

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/16/2019
Identifikačné číslo spisu: 3114227248
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3114227248.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky spore žalobcu: VYFAKO, spol. s r. o., so sídlom Nitrianska Blatnica 5, 956 05 Radošina, IČO: 36 555 355, zast. JUDr. Ľubomír Kišac, advokát,, so sídlom ul. Škultétyho 1597/7, Topoľčany, proti žalovanému: DALITRANS, s. r. o., so sídlom Veľké Bierovce 266, Veľké Bierovce 913 11, IČO: 36 298 883, zast. JUDr. Viera Nováková, advokátka, so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, o zaplatenie 6.278,52 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/188/2015, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/255/2017-179 zo dňa 14. augusta 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 36Cb/188/2015-150 zo dňa 2. decembra 2016 v prvom výroku rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.278,52 eur s 9,05% ročným úrokom z omeškania od 1.11.2014 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 0,05% denne zo sumy 6.278,52 od 1.11.2014 do zaplatenia. Druhým výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal úhrad na základe vyfakturovaných súm za žalovanému poskytnuté plnenia podľa objednávok zo dňa 14.10.2014, 15.10.2014 a 16.10.2014 a v spojení so zmluvou č. XXXXXX/XXX na odber a prepravu odpadu za účelom ekologického zhodnocovania a zneškodňovania, uzatvorenej v zmysle § 269 OBZ medzi zmluvnými stranami dňa 01.10.2014. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie uzavrel, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzavreli zmluvu č. XXXXXX/XXX zo dňa 01.10.2014, ktorej predmetom bola najmä dohoda jej zmluvných strán o podmienkach odberu a prepravy odpadov, špecifikovaných v jej čl. I, dohoda o cenách a fakturácii obsiahnutá v čl. III, a tiež dohoda o spôsobe plnenia, dohodnutá v čl. II zmluvy. Predmetom zmluvy boli základné pravidlá, ktorými sa mali riadiť všetky konkrétne, v budúcnosti uzavreté realizačné zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie si

zmluvné strany v tejto zmluve dostatočne neurčili predmet svojich záväzkov, a preto uzavretím danej rámcovej zmluvy nedošlo k platnému uzavretiu nepomenovanej zmluvy v zmysle § 269 ods. 2 ObZ. Záväzkový vzťah v zmysle ust. § 488 Obč. zák. medzi stranami sporu mal vzniknúť až po uzavretí konkrétnej realizačnej zmluvy, a to na základe objednávky podľa čl. II zmluvy. Až do podania objednávky, a teda uzavretia tzv. realizačnej zmluvy medzi zmluvnými stranami, síce mali zmluvou č. XXXXXX/XXX dojednané podmienky spolupráce, avšak nevznikla im povinnosť plniť.

3. Tzv. realizačnú zmluvu mali strany uzavrieť na základe objednávky, ktorá mala podľa čl. II bodu 1 tzv. rámcovej zmluvy č. XXXXXX/XXX obsahovať miesto odberu, kontaktnú osobu a tel. číslo, druh odpadu a množstvo odpadu podľa čl. I tejto zmluvy, ktoré objednávateľ požadoval odobrať. Z daného zmluvného ustanovenia však nevyplýva povinnosť objednávateľa (žalovaný) oznámiť predmetnú objednávku poskytovateľovi (žalobca) písomne, objednávateľ mohol oznámiť tieto skutočnosti žalobcovi aj ústne. Vzhľadom k tomu nebola v konaní preukázaná neplatnosť objednávky v zmysle § 40 ods. 1 Obč. zák. pre nedostatok jej písomnej formy.

4. Súd prvej inštancie ďalej skonštatoval, že hoci v čl. II zmluvy č. XXXXXX/XXX sú dohodnuté náležitosti objednávky, zmluva ich nedodržanie nesankcionuje neplatnosťou, príp. nezáväznosťou objednávky. Jednou z náležitostí objednávky malo byť i oznámenie kontaktnej osoby a tel. čísla. Žalovaný trval na tom, že jedinou kontaktnou osobou mohol byť výlučne konateľ žalovaného. Toto tvrdenie však v konaní nepreukázal a z označenej zmluvy je zrejmé, že konateľ bol kontaktnou osobou pre rámcovú zmluvu, čo však neznamená, že automaticky musel byť výlučne kontaktnou osobou aj pre tzv. realizačnú zmluvu. Z objednávok zo dňa 14.10.2014, 15.10.2014 a 16.10.2014 podpísaných Q. L. (uvedený ako kontaktná osoba) si žalovaný objednal „odber a prepravu odpadov podľa zmluvy č. XXXXXX/XXX“. Na mieste pre označenie objednávateľa sa nachádzal otláčok pečiatky žalovaného, konkrétne prevádzka v Bratislave - Vajnorochoch, ktorá sa nachádzala aj na mieste pre podpis objednávky spolu s nečitateľným podpisom objednávateľa. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že objednávky neobsahujú podstatné časti tzv. realizačných zmlúv, sú však dôkazom toho, že na zmluvu, na základe ktorej sa žalované plnenie realizovalo, sa vzťahujú podmienky dohodnuté v tzv. rámcovej zmluve č. XXXXXX/XXX, a tiež, že k uzavretiu takejto zmluvy medzi stranami sporu došlo.

5. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania ustálil, že postupom podľa ust. § 16 ObZ uzavrel Q. L. ústne ako zákonný zástupca žalovaného (objedávateľa) tzv. realizačnú zmluvu so žalobcom ako poskytovateľom podľa zmluvne dohodnutých podmienok obsiahnutých v zmluve č. XXXXXX/XXX. Na základe takto uzavretej zmluvy poskytol žalobca žalovanému plnenie a jeho cenu si uplatnil faktúrou v súlade s dohodnutou zmluvnou cenou. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zároveň na v súlade so zákonom a zmluvou uplatnené úroky z omeškania a zmluvnú pokutu, pričom nezistil dôvody pre jej moderáciu postupom podľa ust. § 301 ObZ. K námietke neprimerane vysokej zmluvne dohodnutej ceny žalobcom poskytnutého plnenia uviedol, že toto v konaní nebolo preukázané a nebol preukázaný výkon práva žalobcu v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku podľa § 265 ObZ.

6. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 16Cob/255/217-179 zo dňa 14.8.2018 tak, že v napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa s poukazom na ust. § 378 ods. 1 a 2 C. s. p. v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Uviedol, že sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného v odvolaní o konaní žalobcu v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Súd prvej inštancie sa dostatočne vyjadril ku všetkým aspektom uplatneného nároku žalobcu, obrane žalovaného, uviedol z akých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil. K odvolacím námietkam uviedol, žalobca v súlade s rámcovou a realizačnou zmluvou žalovanému poskytol plnenie, žalovaný toto plnenie prijal a nerozporoval. Námietku žalovaného týkajúcu sa dohodnutej ceny vyhodnotil odvolací súd tiež za nedôvodnú. Zmluvné strany pri uzatváraní zmluvy, v ktorej si riadne špecifikovali cenu za každý konkrétny typ odpadu, mali možnosť túto dohodou upraviť, resp. zmeniť v zmysle čl. V. bod 5 Zmluvy. Zmluvu uzatvorili na základe ich slobodnej vôle, určite, vážne a zrozumiteľne, nie v tiesni, ani v omyle. Žalovaný ani v odvolacom konaní neuviedol tvrdenia, s ktorými

by sa súd prvej inštancie nebol dostatočne zaoberal.

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie. Domáhal sa zrušenia odvolacieho rozhodnutia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., že dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Žalovaný definoval otázky podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. takto:

„Či konanie žalobcu, a to:

- Prijatie objednávky od osoby, ktorá nebola oprávnenou osobou,
- Prijatie objednávky bez náležitostí, ktoré boli dojednané ako podstatné náležitosti objednávky priamo v zmluve uzavretej medzi stranami sporu,
- Určenie odplaty v omnoho vyššej výške ako je bežná suma za poskytnutie služby, ktorá je predmetom zmluvy

Možno posudzovať ako konanie v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku.“

Dovolateľ má za to, že táto právna otázka, od ktorej záviselo rozhodnutie v danej veci, nebola ešte v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu riešená.

9. Podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré podľa dovolateľa spočíva v nasledovnom; poukazuje na Zmluvu č. XXXXXX/XXX, ktorá obsahuje v preambule označenie zmluvných strán ako aj kontaktné údaje osoby, ktorá zodpovedá za zmluvný vzťah, teda v danom prípade aj za objednávky v zmysle predmetnej zmluvy (kontaktná osoba pán Dalibor Janega, tel. č.: 0905 22 33 44). Z uvedeného vyplýva, že na vykonávanie objednávok alebo komunikáciu so žalobcom bol a je oprávnený výlučne pán Janega ako konateľ. Objednávku odberu, prepravy a zneškodnenia nebezpečného odpadu však vykonal zamestnanec čerpacej stanice, ktorý nemal podľa Obchodného zákonníka, a ani v zmysle Zákonníka práce a pracovnej zmluvy oprávnenie na vykonávanie týchto úkonov. Dovolateľ

má za to, že bolo povinnosťou žalobcu po doručení objednávky preveriť, či túto objednávku vykonala osoba oprávnená konať v spoločnosti buď ako štatutárny zástupca alebo ako osoba, ktorá zodpovedá za celý zmluvný vzťah.

10. Dovolateľ ďalej poukazuje na skutočnosť, že v iných prípadoch žalobca vždy kontaktoval priamo konateľa spoločnosti, nikdy nebol v kontakte s iným zamestnancom spoločnosti. Má za to, že konanie žalobcu spočívajúce v prijatí objednávky od osoby, ktorá nebola uvedená v zmluve ako osoba zodpovedná za zmluvný vzťah, neprevereníe objednávky u osoby uvedenej v zmluve ako zodpovednej osoby, nevyžadovanie odsúhlasenia od zodpovednej osoby, nekomunikovanie s osobou uvedenou ako kontaktná osoba v zmluve je konanie v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku.

11. Ďalej uvádza, že Zmluva č. XXXXXX/XXX na odber a prepravu odpadov za účelom ekologického zhodnotenia a zneškodnenia zo dňa 1.10.2014 má rámcový charakter, nevzťahuje sa na konkrétne dojednaný prípad, len všeobecne upravuje práva a povinnosti účastníkov zmluvy. Zmluva však odkazuje na jednotlivé objednávky, ktorých prijatie sa považuje za uzavretie samostatnej zmluvy. V zmysle Článku II. druhý odsek nazvaný ako „Objednávateľ sa zaväzuje“, sú v bode 1. upravené náležitosti objednávky, ktorými sú : označenie miesta odberu, kontaktnej osoby a tel. čísla, druhu odpadu a množstva odpadu podľa čl. I. tejto zmluvy. Teda z uvedeného vyplýva, že aby bolo možné uzavrieť zmluvu na základe objednávky, je potrebné, aby objednávka obsahovala potrebné náležitosti v zmysle zákona, a to dostatočný obsah a zrozumiteľnosť právneho úkonu. Len akceptáciou objednávky s týmito náležitosťami môže dôjsť k uzavretiu zmluvy. Z obsahu doručených objednávok je zrejmé, že tu absentujú akékoľvek údaje - náležitosti uvedené v Článku II. ods. 1 Zmluvy.

12. Dovolateľ tvrdí, že objednávka je neurčitá, nezrozumiteľná, nie je naplnená zmluvnými stranami požadovaná forma objednávky ako podmienka vzniku záväzkového vzťahu a teda žalobca nemal vôbec

pristúpiť k plneniu, pretože z objednávky nijakým spôsobom nevyplýva množstvo a druh odpadu, teda nevyplýva z objednávky v akom rozsahu si spoločnosť objednala plnenie. Teda z objednávky nebolo zrejmé čo je predmetom čiastkovej zmluvy.

13. Na záver uviedol, že žalobca postupoval v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku už pri dojednávani ceny za vykonanie služby. Uviedol, že oslovil dva subjekty podnikajúce v rovnakom predmete podnikania ako žalobca, za účelom získania cenovej kalkulácie na vykonanie služieb, ktoré sú predmetom konania. Z porovnania týchto cenových kalkulácií vyplynulo, že ide o sumu podstatne nižšiu ako požaduje žalobca. Má za to, že žalobca značne nadhodnotil odplatu za poskytnuté plnenie, a preto takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu. Namieta, že v konaní pred okresným súdom predložil doklady, z ktorých jednoznačne vyplýva, že obvyklá cena za odber odpadu špecifikovanej kategórie, ktorá sa už niekoľko rokov nemení, je omnoho nižšia ako navrhoval žalobca. Má za to, že predloženie návrhu zmluvy, ktorý obsahuje návrh ceny, ktorá značne prevyšuje cenu obvyklú je konaním v rozpore s poctivým obchodným stykom a nemôže požívať právnu ochranu.

14. K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril žalobca nestotožňujúc sa s tvrdeniami žalovaného obsiahnutými v dovolaní. Tieto považuje za nepravdivé a účelové, trvá na tom, že nimi uplatnené nároky voči žalovanému sú dôvodné čo do základu i výšky. Rozhodnutia súdov nižších inštancií považuje za správne a navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol, zároveň žiada priznať náhradu trov dovolacieho konania.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal žalovaný včas, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

16. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti.

17. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane vyjadril záver, aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne, a v záujme právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť o veci samej, čo platí pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázky posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

18. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

19. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho v súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Podľa ods. 2, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

20. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. upravuje kedy je prípustné dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolanie prípustné podľa tohto ustanovenia možno zdôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia vecí súdom.

21. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.).

22. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdený dovolací dôvod uvedeným spôsobom, je to dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. Podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

23. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. predpokladá, že právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí). Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

24. Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (resp. jeho právnymi závermi).

25. Ako už dovolací súd vyššie uviedol, právna otázka položená dovolateľom v dovolaní musí byť zásadná pre rozhodnutie vo veci, čo znamená, že od jej vyriešenia záviselo rozhodnutie súdu v spore. Dovolateľom položená právna otázka uvedené kritérium nespĺňa a jej formulácia opomína základné závery rozhodujúce pre právne úvahy odvolacieho (i prvoinštančného) súdu. Pre záver o tom, že ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor sporovej strany, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale významný je výlučne záver najvyššieho súdu rozhodujúceho o dovolaní.

26. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla vytvoriť a ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí:

a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ podať svoje vysvetlenie, ako mala byť táto otázka správne riešená (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/216/2017).

Zároveň je potrebné zdôrazniť, že sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. v spojení s § 432 ods. 2 C. s. p.

27. Z uvedeného vyplýva rozsah i obsah dôvodov, ktoré by mal dovolateľ uplatniť. Nesprávne právne posúdenie pritom môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Ak bude dovolateľ tvrdiť, že súdy z vykonaného dokazovania nezistili správne skutkový stav a nesprávne vec preto právne posúdili, a to vo vzťahu k riešeniu niektorej právnej otázky, nepôjde o dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci, ale o napadnutie rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Predložením vlastnej verzie skutkového stavu, ktorý považoval

za dôležitý pre rozhodnutie, dovolateľ nesmeruje proti právnemu posúdeniu veci, ale proti skutkovým zisteniam (viď Števcík M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1409).

28. Uvedené kritériá pre prípustnosť dovolania z dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 v spojení s ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. dovolanie podané žalovaným nespĺňa.

29. V prvom rade dovolací súd uvádza, že sa zaoberal len otázkami vymedzenými v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p., teda takými, v rámci ktorých dovolateľ uviedol právne posúdenie, ktoré považoval za nesprávne a zároveň uviedol v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia a nevenoval sa otázkam, ktoré neboli vymedzené zákonom stanoveným spôsobom. Takto vymedzené otázky následne podrobil prieskumu, či majú charakter otázok právnych alebo skutkových. S poukazom na uvedený obsah dovolania však dovolací súd musí konštatovať, že dovolateľ si zamieňa právne posúdenie so skutkovým vyhodnotením a posúdením veci.

30. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že z vykonaného dokazovania, a to veľmi precízneho a rozsiahleho, vyvodil právne závery s oporou v zákone tak, že sa vyjadril ku všetkým námietkam a argumentom, ktoré žalovaný počas konania vzniesol. Podstata argumentácie žalovaného, viacmenej konštantne v konaní prezentovaná, spočívala v jeho premise, že plnenie, ktorého cena je predmetom konania, bolo vykonané v rozpore so zmluvou medzi stranami, a to z dôvodu, že k objednávke došlo neoprávnenou osobou, teda v rozpore so zmluvnou dohodou, a že cena plnenia dohodnutá stranami je neprimerane vysoká. Obe tieto skutočnosti podľa neho zakladajú povinnosť súdu postupovať podľa § 265 ObZ, teda výkonu takéhoto práva rozporného so zásadami poctivého obchodného styku nepriznať právnu ochranu.

31. Už súd prvej inštancie však jednoznačne dovodil, že medzi stranami existoval platný záväzkový právny vzťah založený ako rámcovou zmluvou zo dňa 1.10.2014, tak objednávkami zo dňa 14., 15. a 16.10.2014, vykonanými osobou Q. L.. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil svoj záver o potrebe vyhodnotiť konanie tejto osoby v intenciách ustanovenia § 16 ObZ, keďže išlo o osobu v prevádzkarni žalovaného, o ktorej oprávnenosti konať podľa uvedenej zmluvy žalobca nemohol mať pochybnosť. Odôvodnil tento záver aj vo svetle toho, že rámcová zmluva síce obsahuje označenú kontaktnú osobu Dalibora Janegu, túto však logicky považoval za kontaktnú osobu len pre rámcovú zmluvu. Taktiež sa dostatočne preskúmateľne vysporiadal s napadnutou výškou dohodnutej ceny plnenia a s potrebou aplikácie § 265 ObZ, kedy konanie žalobcu vyhodnotil ako konanie plne v súlade s princípmi a zásadami poctivých obchodných právnych vzťahov.

32. Následne sa odvolací súd vysporiadal s totožnými námietkami žalovaného ako odvolateľa, kedy predmetom odvolacieho prieskumu bola rovnaká argumentácia vychádzajúca z tvrdenia žalovaného, že v jeho mene konala neoprávnená osoba, že žalobca mal preveriť takúto objednávku s v zmluve označenou kontaktnou osobou, a že cena bola nadhodnotená oproti bežným cenám, ktoré argumenty majú viesť k aplikácii § 265 ObZ. Odvolací súd v celom rozsahu prijal a odobril rozhodnutie súdu prvej inštancie svojím potvrdzujúcim rozhodnutím, pričom však v rámci odvolacích námietok opätovne zdôraznil princípy aplikácie § 265 ObZ, ktoré pre danú vec posúdil ako neaplikovateľné.

33. Dovolací súd už aj s poukazom na uvedené závery odvolacieho súdu, v spojení s prvoinštančným rozsudkom, musí konštatovať, že otázky položené dovolateľom nespĺňajú predpoklad prípustnosti tak, ako to predpokladá ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., a to najmä z dôvodu, že tak, ako sú formulované, netvorí právnu otázku od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom aj formulácia samotnej otázky, ktorá pozostáva z troch podotázok, ktorých kumulatívne naplnenie má viesť k záveru o rozpore určitého konania s poctivým obchodným stykom, súvisí výlučne so zisteným skutkovým stavom a jeho hodnotením.

34. Pokiaľ súde nižšej inštancie jednoznačne dovodili po vykonaní dokazovania a ustálení skutkového stavu, že objednávku vykonala na to oprávnená osoba, objednávka bola spôsobilá naplniť predpoklady

formulované rámcovou zmluvou pre vznik jednoznačného záväzku medzi stranami a napokon, že k určení ceny plnenia došlo na základe dobrovoľnej, vážnej a slobodnej úvahy kontrahentov, potom dovolateľom položená otázka je rýdzo hypotetická, pretože predpokladá úplne odlišný skutkový stav.

35. Tu len dovolací súd zdôrazňuje, že úvaha súdov nižšej inštancie, súvisiaca s aplikáciou § 16 ObZ, nevykazuje neprimeranosť alebo omyl v aplikácii práva. V kontexte predloženej zmluvy ide o úplne logické a správne vyvedené skutkové závery. V rámcovej zmluve je na strane objednávateľa len v časti označenia zmluvných strán uvedená kontaktná osoba, pričom z obsahu zmluvy vôbec nevyplýva, že poskytovateľ má komunikovať výlučne s takto označenou kontaktnou osobou. Navyše, v súvislosti s platnosťou objednávky vykonanej osobou v prevádzke žalovaného podľa § 16 ObZ, je viac ako logická taktiež úvaha o oprávnenosti takejto osoby konať, vychádzajúca z označenia predmetnej prevádzky priamo v rámcovej zmluve ako prevádzky, ktorá je zahrnutá do predmetu plnenia podľa nej. Teda dovolacia námietka súvisiaca s povinnosťou vykonania objednávky výlučne označenou kontaktnou osobou je otázkou skutkovou, ku ktorej vyhodnoteniu došlo súdmi nižšej inštancie preskúmateľným a zákonným spôsobom a dovolací súd ich závery nemá dôvod korigovať.

36. Druhá dovolacia podotázka je tiež formulovaná nie ako právna, ale čisto skutková otázka súvisiaca s interpretáciou obsahu zmluvy. Samotný dovolateľ v dovolaní uvádza „Máme za to, že objednávka je neurčitá, nezrozumiteľná, nie je naplnená zmluvnými stranami požadovaná forma objednávky ako podmienka vzniku záväzkového vzťahu, a teda žalobca nemal vôbec pristúpiť k plneniu, pretože z objednávky nijakým spôsobom nevyplýva množstvo a druh odpadu, teda nevyplýva z objednávky v akom rozsahu si naša spoločnosť objednala plnenie.“ Z tohto je zjavné, že ide len o nespokojnosť dovolateľa so skutkovými závermi súdov nižšej inštancie, ktoré o určitosti objednávky pochyby nemali. Odpoveď na takúto otázku by rovnako bola hypotetická, keďže konajúce súdy objednávku vyhodnotili ako dostatočný podklad pre poskytnutie plnenia žalobcom.

37. Napokon tretia dovolacia podotázka je opäť hypotézou dovolateľa o tom, že už predloženie návrhu zmluvy obsahujúceho cenu značne prevyšujúcu cenu obvyklú má byť konaním v rozpore s poctivým obchodným stykom, opomínajúc tak skutočnosť, že aj k tejto námietke sa konajúce súdy vyjadrili jej posúdením v kontexte základných princípov kontraktácie, teda že zodpovednosť za svoje konanie vždy nesie zmluvná strana (a tu len dovolací súd akcentuje v obchodných vzťahoch prevládajúci a súdmi správne aplikovaný princíp *vigilantibus iura*).

38. Postup súdu pri zisťovaní právnych a skutkových poznatkov je odlišný, s čím prirodzene následne súvisí rozlišovanie skutkových a právnych otázok. Neobjasnená skutková otázka zakladá stav *non liquet*, a len v tejto oblasti je možné uplatniť pravidlá dôkazného bremena, čo v tomto prípade nenastalo. Je nesmierne dôležité presne rozlišovať medzi právnymi a skutkovými otázkami v súvislosti s mimoriadnymi opravnými prostriedkami. Revízia rozhodnutí súdov nižšej inštancie je možná výlučne vo svetle skúmania riešenia právnych otázok, nikdy nie skutkových. Tu dovolací súd poukazuje na myšlienku Gerlicha, ktorý pre rozlišovanie skutkových a právnych poznatkov stanovil kritérium, podľa ktorého všetky tie poznatky, ktoré sme získali hľadajúc odpoveď na otázku, čo má byť, sú poznatky právne, a tie, ktoré sme získali odpoveďou na otázku, čo je, sú poznatky skutkové. (Gerlich, K.: *Skutkové zjištění a právní posouzení v řízení soudním*. Praha, Brno: Orbis, 1934).

39. Právne poznatky a ich definíciu v zmysle rozlišovania týchto dvoch druhov otázok nachádzame napríklad ešte v prvorepublikovej judikatúre: Pokiaľ je úlohou súdu jednoduchý výklad listín podľa všeobecných výkladových pravidiel, ide o právne posúdenie vecí. Pokiaľ však strana tvrdí, že sa obsah listiny nezhoduje s jej vôľou alebo je neúplný alebo naoko alebo že ide o vadu vôle, a ak uvádza v tomto smere skutkové okolnosti a predkladá dôkazy, ide o otázky zisťovania skutkového stavu (Rv I 1194/26, Vážný 6785).

40. K právnemu posúdeniu patrí otázka, ktorý právny predpis má byť na zistený skutkový stav použitý a ako má byť interpretovaný, ide v zásade o identifikáciu právnej normy a zistenie jej obsahu. K tomuto súd dôjde cestou interpretácie textu právneho predpisu. Predmetom interpretácie je pritom ako zákonná

skutková podstata (hypotéza), tak aj právny následok (dispozícia), teda obe časti právnej normy. Nie vždy je však jednoduché tieto dve roviny posudzovania veci súdom oddeliť. Vo svetle vyššie uvedeného aj historického exkurzu je však zjavné, že vo veci prejednávanej sú otázky položené dovolateľom ako kumulácia ním interpretovaných skutkových otázok, ktoré už zodpovedali súdy nižšej inštancie, avšak spôsobom, s ktorým sa dovolateľ nestotožnil.

41. Ak otázka znie, či konanie žalobcu, spočívajúce kumulatívne v troch predpokladoch (že poprvé došlo k prijatiu objednávky od osoby, ktorá nebola oprávnenou osobou, že podruhé došlo k prijatiu objednávky bez náležitostí, ktoré boli dojednané ako podstatné náležitosti objednávky priamo v zmluve uzavretej medzi stranami sporu, a tretie že určenie odplaty v omnoho vyššej výške ako je bežná suma za poskytnutie služby, ktorá je predmetom zmluvy) možno posudzovať ako konanie v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, potom je zjavné, že ide o otázky, ktoré sa pýtajú čo je (aký skutkový stav sme zistili). Či je osoba oprávnená, či je objednávka úplná a či je cena obvyklá. Zároveň si dovolateľ odpovedá, že tieto predpoklady sú splnené a chce posúdenie vedúce k záveru, že toto činí úkon rozporný s poctivým obchodným stykom. Takto položenú otázku však dovolací súd nemôže akceptovať ako otázku spĺňajúcu predpoklady otázky právnej, ktorú možno jednoznačne zodpovedať, uložiť povinnosť použitia a interpretácie istej normy na presne zistený skutkový stav, keďže súdmi zistený je odlišný od toho, ktorý predkladá v otázke dovolateľ.

42. Dovolaťom vymedzená otázka tak nepredstavuje nesprávne právne posúdenie veci z hľadiska dôvodov prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ v spojení s ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p., keďže sa jedná o otázky skutkové (k otázke diferenciacie medzi skutkovým a právnym posúdením veci obdobne uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo/47/2017 a 5Obdo/22/2017). Za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nemožno považovať argumenty žalovaného v dovolaní, z ktorých je zrejma v zásade len jeho nespokojnosť s vyvodením iných skutkových zistení a záverov, než ním predkladaných počas konania.

43. Dovolací súd so zreteľom na ustanovenie § 442 C. s. p. nemôže pri posudzovaní prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. hodnotiť správnosť skutkových zistení odvolacieho súdu alebo spôsob vykonávania jednotlivých dôkazov alebo výsledok ich hodnotenia premietajúci sa do skutkových zistení odvolacieho súdu.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v podmienkach danej veci k naplneniu tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. nedošlo. Preto najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

45. Dovolací súd konštatuje, že záver o neprípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. pri riešení tzv. skutkových otázok zaujal už vo svojich skorších rozhodnutiach (v podrobnostiach vid' aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017), zotráva na ňom a nevidí dôvod, aby sa od neho v rozhodovanej veci odklonil.

46. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k dovolateľom namietanej vade uvedenej s ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p..

47. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

48. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.